

De Stichting Bunkerbehoud heeft op Walcheren een aantal bunkers ingericht waarin de Atlantikwall centraal staat. Ook wordt ruim aandacht besteed aan de intensieve strijd, die in november 1944 heeft geleid tot de bevrijding van de monding van de Westerschelde.

De Atlantikwall

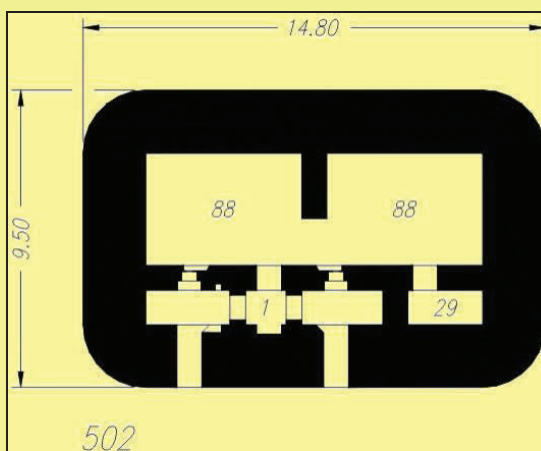
De Atlantikwall is een verdedigingslinie, aange-legd tussen 1942 en 1944 langs de kust van Noorwegen tot de Frans-Spaanse grens. Doel van de linie was het voorkomen van een geallieerde invasie op de kust door de bouw van vele duizenden bunkers en versperringen. In Zeeland werden met name Walcheren (Vlissingen) en Zeeuws-Vlaanderen (Breskens) zwaar verdedigd in verband met hun strategische positie aan de monding van de Westerschelde: de toegang tot de haven van Antwerpen. Op Walcheren werden langs de kust vele marinebatterijen en infanterie-steunpunten aangelegd. Rond Vlissingen werden vier zware luchtdoelbatterijen gebouwd.

Onderdeel van de totale verdediging was het zogeheten Landfront: een verdedigingslinie aan de landzijde tegen aanvallen in de rug. Op het eiland zijn veel bunkers gesloopt. Toch is er nog een 80-tal zware bunkers te vinden.

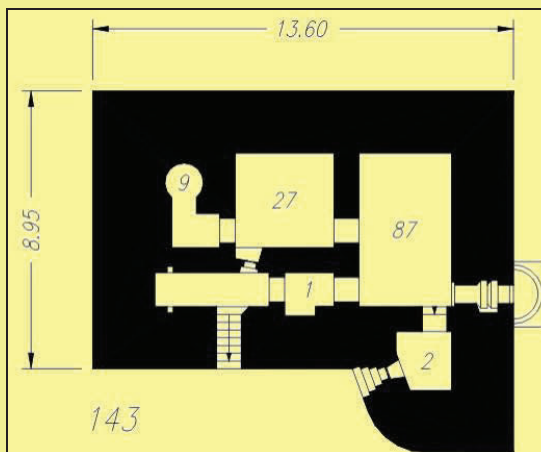
Het museum in Zoutelande

Het museum is gevestigd in twee resterende bunkers van het steunpunt *Lohengrin*, te weten een personeelsonderkomen (type 502 = bunker 1) en een observatiepost (type 143 = bunker 2).

1: gasluuis; 88: ruimte voor 10 manschappen; 29: voorraadruimte.

1: gasluuis; 2: nabijverdediging; 87: ruimte voor 6 manschappen; 27: rekenkamer; 9: observatiekoepel.

De bunker in Vlissingen

De bunker (type 143), een artilleriewaarnemingspost met pantserstalen observatiekoepel voor periscoop, maakte deel uit van steunpunt *Leuchtenburg*. Dit steunpunt omvatte het gebied

vanaf het Keizersbolwerk tot halverwege het voormalige Slijkhaventje. Uit een opening in de koepel stak de periscoop met een vergroting van 10x. Na de invasie op het Europese vasteland in Normandië in juni 1944 lukte het de geallieerden in de daaropvolgende maanden door te stoten naar het noorden en oosten. Begin september werden Brussel en Antwerpen bevrijd. Als voorbereiding op de invasie van Walcheren werden de dijken op vier plaatsen gebombardeerd, waardoor het eiland onder water kwam te staan en de Duitse verdediging erg verzwakt werd. Op 1 november werd met de operatie "Infatuate" de aanval van drie zijden ingezet: over land bij de Sloedam en over water bij Westkapelle en in Vlissingen (Slijkhaventje).

In de loop van de dag ontscheepten drie infanteriebataljons van de *52nd Lowland Division*. Samen met de commando's wisten ze het gevestigde bruggenhoofd uit te bouwen en de binnenstad in te trekken. Na de oorlog verdween de artilleriewaarnemingsbunker op het Oranjabolwerk in het dijklichaam; slechts de pantserstalen waarnemingskoepel stak uit de bestrating en verradde de locatie van dit historisch vestingwerk. In samenwerking met de gemeentelijke, provinciale overheden en enkele cultuurfondsen is de bunker na een zorgvuldige voorbereiding in de jaren 2003 en 2004 gerestaureerd. Op 1 november 2004 is de bunker heropend met een authentieke inrichting.